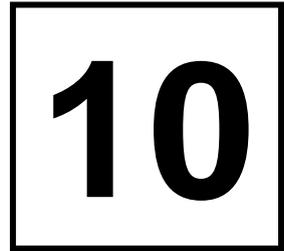


การพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2

EFFECTIVE KEY PERFORMANCE INDICATOR DEVELOPMENT OF SCHOOL
UNDER NONGKHAI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2

ยุพิน อินธิแสง*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์**

ดร.อนุสิทธิ์ นามโยธา***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียน เพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างประสิทธิผลของโรงเรียนที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และเพื่อสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 การดำเนินการมีสามระยะ ประกอบด้วย ระยะแรก การพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียน โดยการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ระยะที่สอง การทดสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างประสิทธิผลของโรงเรียน โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ระยะที่สาม การสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียน เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 จำนวน 420 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเที่ยงตรง ระหว่าง 0.60 – 1.00 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยวิธีสัมประสิทธิ์ แอลฟา ของ Cronbach เท่ากับ 0.99

ผลการวิจัย พบว่า

1. ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก 17 องค์ประกอบย่อย 70 ตัวบ่งชี้ จำแนกเป็น ความพึงพอใจในการทำงาน จำนวน 19 ตัวบ่งชี้ ความสามารถในการพัฒนานักเรียน จำนวน 11 ตัวบ่งชี้ บรรยากาศของโรงเรียน 22 ตัวบ่งชี้ และการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ จำนวน 18 ตัวบ่งชี้
2. โมเดลโครงสร้างประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไค-สแควร์ (Chi-square) เท่ากับ 70.81 ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 71 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (P-value) เท่ากับ 0.484 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96 และค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.000 (Chi-square = 70.81 df = 71 ค่า P = 0.484 ค่า GFI = 0.98 ค่า AGFI = 0.96 ค่า RMSEA = 0.000)
3. การสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาานวัตกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

** คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

*** ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนสูง

ABSTRACT

The purpose of this research were to develop the effective key performance indicator of schools to test the consistency of developed effective structure model of schools with empirical data and to develop effective key performance indicator handbook of schools under Nongkhai Primary Educational Service Area office 2. The process of this study was divided in to 3 phases: phases 1) the development of the effective key performance indicator of schools by employing related documentary and research analysis, phase 2) the testing of effective structure model of schools by using confirmatory factor analysis, phase 3) the development of effective key performance indicator handbook of schools which the data were collected from 420 administrators and teachers of schools under Nongkhai Primary Educational Service Area office 2. The collected data were analyzed by software program. Five rating scale questionnaire with validity value between 0.60–1.00 and reliability value by using Cronbach's Alpha Coefficient at 0.99 was employed as research instrument.

The findings revealed that:

1. The effective key performance indicator handbook of schools under Nongkhai Primary Educational Service Area office 2 comprised of four core components, 17 subcomponents, and 70 indicators which can be distinguished as 19 indicators for work satisfaction, 11 indicators for students improvement competency, 22 indicators for school environment, and 18 indicators for learning organization.
2. The effective structure model of schools under Nongkhai Primary Educational Service Area office 2 was consistent with empirical data with Chi-square value = 70.81, degree of freedom (df) = 71, statistical significance (P-value) = 0.484, Goodness of fit index (GFI) = 0.96, and Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.000.
3. The development of effective key performance indicator handbook of schools under Nongkhai Primary Educational Service Area office 2 the appropriated level is in the highest.

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักการจัดการศึกษาภายในประเทศไว้หลายมาตรา เช่น ในมาตรา 80 วรรค (3) ระบุว่า “รัฐต้องดำเนินการตามนโยบายด้านการศึกษาพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมจัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ ภูมิหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข” และในมาตรา 49 ได้บัญญัติไว้ว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย” จากบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ดังกล่าว แสดงถึงเจตนารมณ์ในการปฏิรูปการศึกษาโดยพัฒนาให้สอดคล้องและทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

โรงเรียนในฐานะองค์การทางการศึกษาเป็นหน่วยงานที่สำคัญที่สุดทางการศึกษาเพราะโรงเรียนเป็นหน่วยงานปฏิบัติงาน ผลของการดำเนินงานจัดการศึกษา จึงขึ้นอยู่กับความสามารถในการดำเนินงานและการจัดการของโรงเรียนผู้บริหารของโรงเรียนและครูจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ และกระบวนการในการนำปัจจัยต่างๆ ได้แก่ คน

เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการมาพัฒนาโรงเรียน “คน” เป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในการบริหารงาน เพราะคนเป็นผู้ใช้ปัจจัยการบริหาร ดังนั้น ในการดำเนินงานการบริหาร การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของโรงเรียน ตั้งแต่การวางแผน การดำเนินงาน การติดตามการประเมินผล และการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ มีการกระจายอำนาจการบริหารแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ และมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนการจัดการศึกษาจะประสบผลสำเร็จได้ต้องมีสถานศึกษาที่ดี ซึ่งสถานศึกษาที่ดีนั้น การปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาและครู ต้องมีความรู้ความเข้าใจ สามารถบริหารสถานศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาได้เป็นอย่างดี อีกทั้งผู้บริหารสถานศึกษาต้องเป็นผู้นำการปฏิรูปการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ และจากการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และเทคโนโลยี ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูต้องมีความกระตือรือร้น และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ความรู้ ความสามารถ และทักษะ หรือที่เรียกว่าสมรรถนะของบุคคล เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครู ที่ใช้เตรียมรับการเปลี่ยนแปลง

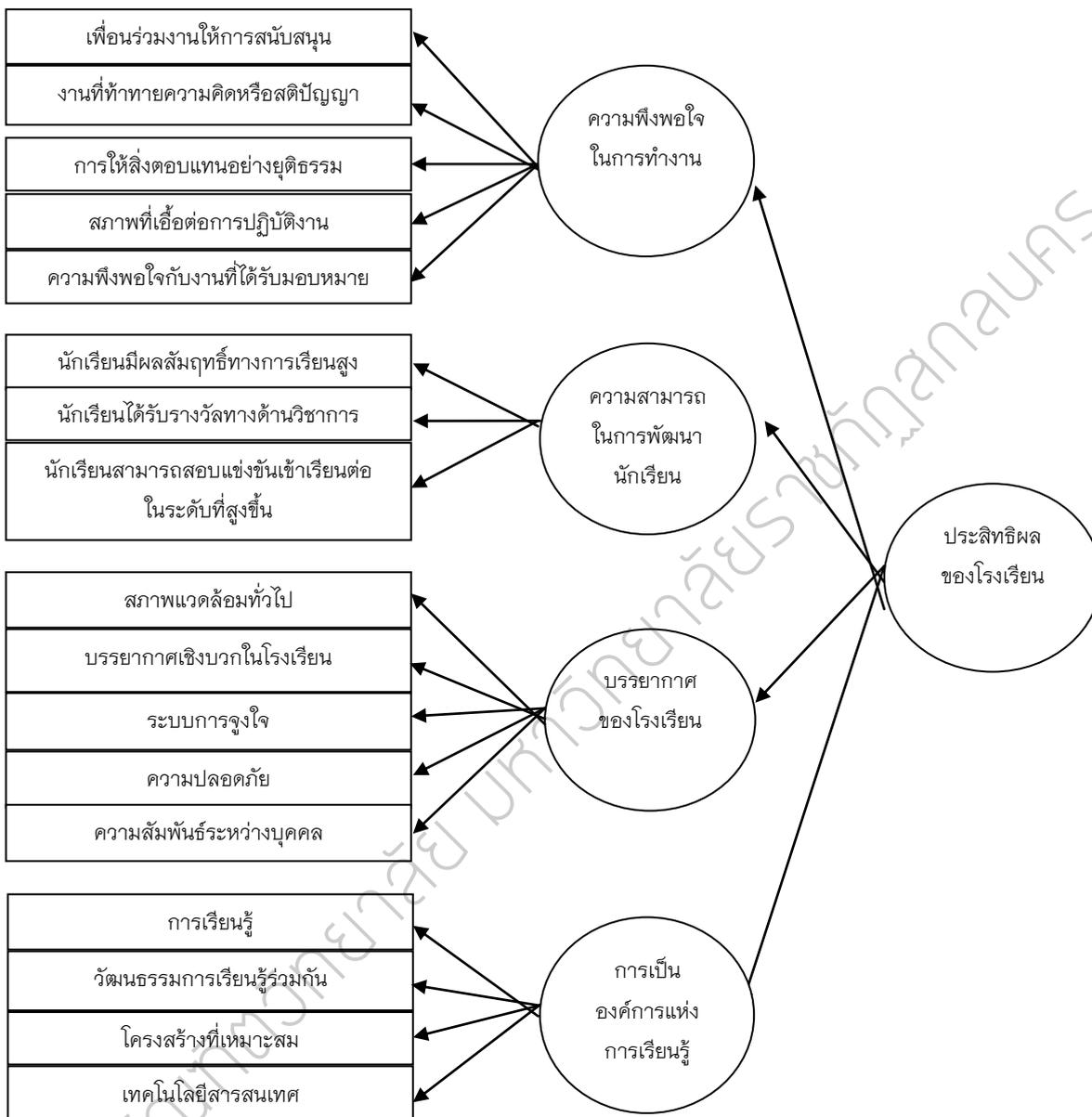
ประสิทธิผลของโรงเรียนจะเป็นเครื่องบ่งชี้ความสำเร็จของโรงเรียนได้เป็นอย่างดีว่า โรงเรียนได้ดำเนินการบริหารจัดการ ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายเพียงใด ซึ่งการพิจารณาว่า โรงเรียนมีประสิทธิผลหรือไม่นั้น ตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และอื่น ๆ เช่น บรรยากาศของโรงเรียน การดำเนินการบริหารจัดการ ในแนวคิดของมอท์ (Mott, 1972) กล่าวว่า การที่โรงเรียนจะมีประสิทธิผลเพียงใดพิจารณาได้จากความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน และความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ซึ่งพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารจะส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะผู้บริหารคือกลไกสำคัญ ที่จะทำให้การดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิภาพและสามารถบรรลุเป้าหมายได้ ทั้งนี้ ผู้บริหารมีอำนาจและหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย และตัดสินใจในโรงเรียนภายใต้เงื่อนไขที่มีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งหากผู้บริหารมีแนวทางจัดการที่ดี หรือมีมาตรฐาน ย่อมส่งผลให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณภาพการศึกษาของนักเรียนดีขึ้น

ประสิทธิผลของโรงเรียนเป็นเครื่องบ่งชี้ความสำเร็จของการบริหารงานของโรงเรียน ทำให้โรงเรียนไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ได้ จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานองคาย เขต 2 เพื่อให้ได้ตัวบ่งชี้ที่มีคุณภาพ ซึ่งจะเป็นประโยชน์การปรับปรุงพัฒนางานด้านต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิผลตามเป้าหมาย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานองคาย เขต 2
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานองคาย เขต 2 ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์
3. เพื่อสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานองคาย เขต 2

กรอบแนวคิดการวิจัย



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 102 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 972 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 420 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi – stage random sampling)

2.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 มีทั้งหมด 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอโพธิ์ชัย อำเภอเฝ้าไร่ และอำเภอรันทวนาปี ใช้ทั้ง 3 อำเภอเป็นหน่วยสุ่มโรงเรียน

2.2 สุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ใช้เกณฑ์ร้อยละ 60 ของจำนวนโรงเรียนในแต่ละอำเภอ ได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนทั้งหมด 60 โรงเรียน

2.3 กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ ผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นหน่วยตัวอย่าง โรงเรียนละ 1 คน ได้จำนวนทั้งหมด 60 คน

2.4 สุ่มตัวอย่างครูผู้สอน โดยการเทียบอัตราส่วนบัญญัติไตรยางค์ ได้จำนวนครูผู้สอนทั้งหมด 360 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 จำนวน 420 ฉบับ

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. วิธีรวบรวมข้อมูล

1.1 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

1.2 ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม พร้อมส่งแบบสอบถามถึงผู้บริหารและครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ และสอดซองจดหมายติดแสตมป์ให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งแบบสอบถามกลับ และขอความอนุเคราะห์ให้ตอบกลับภายใน 3 สัปดาห์โดยทางไปรษณีย์ และหากพบว่าโรงเรียนใดยังไม่ส่งแบบสอบถามคืนตามกำหนด ผู้วิจัยจะส่งหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอีกครั้งและจะส่งทางไปรษณีย์ด่วน (EMS) จนได้รับแบบสอบถามครบตามจำนวนที่ต้องการ 420 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

1.3 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง เป็นการวิเคราะห์เพื่อให้ทราบลักษณะภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ เพศ ตำแหน่ง วุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้ความถี่และร้อยละ

2.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียนโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ความเบ้ (Skewness) และความโด่ง (Kurtosis)

2.3 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยวิธีของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ค่าไคสแควร์ (chi-square statistics) เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานทางสถิติว่าฟังก์ชันความสอดคล้องมีค่าเป็นศูนย์ ถ้าค่าไคสแควร์ มีค่าต่ำมาก หรือยิ่งเข้าใกล้ศูนย์มากเท่าไรแสดงว่าข้อมูลโมเดลอิสระมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.2 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness-of-fit Index : GFI) ซึ่งเป็นอัตราส่วนของผลต่างระหว่างฟังก์ชันความสอดคล้องจากโมเดลก่อน และหลังปรับโมเดลกับฟังก์ชัน ความสอดคล้องก่อนปรับโมเดล ค่า GFI หากมีค่าตั้งแต่ 0.90 – 1.00 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.3 ดัชนีวัดความสอดคล้องที่ปรับแล้ว (Adjusted Goodness-of-fit Index : AGFI) ซึ่งนำ GFI มาปรับแก้โดยคำนึงถึงขนาดของอิสระ (df) ซึ่งรวมทั้งจำนวนตัวแปรและขนาดกลุ่มตัวอย่าง หากค่า AGFI มีค่าตั้งแต่ 0.90 – 1.00 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.4 ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root Mean Square Error of Approximation : RMSEA) เป็นค่าที่บ่งบอกถึงความไม่สอดคล้องของโมเดลที่สร้าง ซึ่งค่า RMSEA ต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.5 ค่า CN (Critical N) เป็นดัชนีที่แสดงขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลได้ CN ควรค่ามากกว่า 200

3.6 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างตามเกณฑ์ ดังนี้ 1) เท่ากับหรือมากกว่า 0.70 สำหรับองค์ประกอบหลัก 2) เท่ากับหรือมากกว่า 0.30 สำหรับองค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้

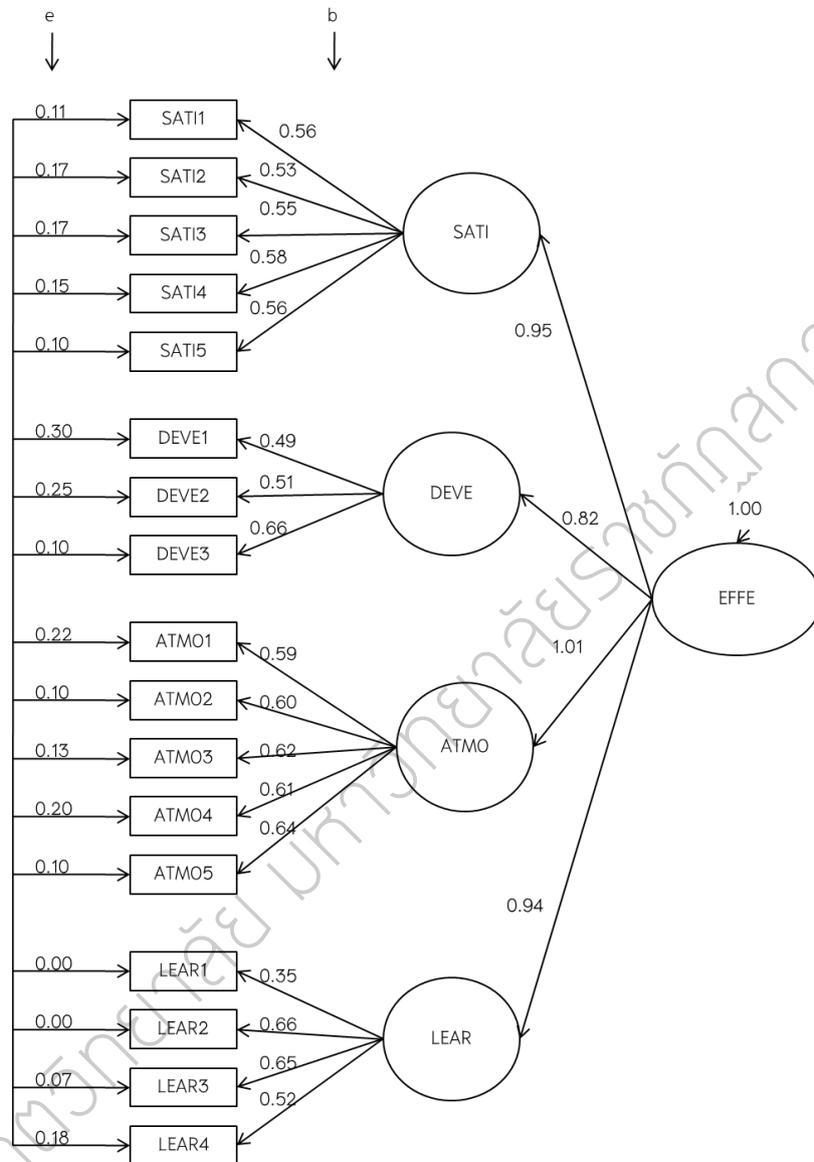
ตาราง 1 สรุปเกณฑ์ที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้อง

สถิติที่ใช้วัดความสอดคล้อง	ระดับการยอมรับ
1. ค่าไค-สแควร์ (χ^2)	χ^2 ที่ไม่มีนัยสำคัญหรือค่า p - value สูงกว่า 0.05 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้อง
2. ค่า GFI	มีค่าตั้งแต่ 0.90 – 1.00 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้อง
3. ค่า AGFI	มีค่าตั้งแต่ 0.90 – 1.00 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้อง
4. ค่า RMSEA	มีค่าต่ำกว่า 0.05
5. ค่า CN	มีค่ามากกว่า 200
6. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสำหรับองค์ประกอบหลัก	เท่ากับหรือมากกว่า 0.70
7. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสำหรับองค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้	เท่ากับหรือมากกว่า 0.30

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์การพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 การพัฒนาจากสเกลองค์ประกอบประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง พบว่า มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไค-สแควร์ (Chi-Square : χ^2) มีค่าเท่ากับ 70.81 ไม่มีนัยสำคัญ ค่า df เท่ากับ 71 เมื่อพิจารณาค่า χ^2/df มีค่าเท่ากับ 0.997 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ คือ ต่ำกว่า 2 นอกจากนี้ ยังพบว่าค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.96 และค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์

(RMSEA) เท่ากับ 0.000 (Chi-square = 70.81 df = 71 ค่า P = 0.484 ค่า GFI = 0.98 ค่า AGFI = 0.96 ค่า RMSEA = 0.000) ดังภาพประกอบ 2



ภาพประกอบ 2 โมเดลประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนดตัวบ่งชี้หรือกำหนดนโยบาย สามารถนำวิธีการพัฒนาตัวบ่งชี้ตามวิธีการนี้ไปใช้ในการพัฒนาตัวบ่งชี้ในเรื่องอื่นๆ ต่อไป
2. ตัวบ่งชี้ของประสิทธิผลของโรงเรียนสามารถแสดงถึงประสิทธิผลของโรงเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการได้

3. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปเป็นกรอบในการตรวจสอบประสิทธิผลของโรงเรียนได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียน มีการวิจัยโดยแยกขนาดของโรงเรียน เพื่อให้ประสิทธิผลของโรงเรียนมีความชัดเจนยิ่งขึ้น
2. ควรทำการศึกษาวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยใช้โมเดลที่ได้รับการทดสอบจากงานวิจัยนี้เป็นแนวทาง เพื่อให้ได้โปรแกรมในการฝึกอบรมพัฒนาผู้บริหารและครูเพื่อให้โรงเรียนมีประสิทธิผลของโรงเรียนมากยิ่งขึ้น
3. ควรจะมีการนำตัวบ่งชี้ทั้ง 70 ตัวบ่งชี้ดังกล่าว ไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริงในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ แล้วติดตามผลการใช้ โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research)
4. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัดอื่น เพื่อให้ได้ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียนที่เหมาะสมกับบริบทนั้น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- โกศิษฎ์ เปลรินทร์. การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำทางวิชาการสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2552.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2553.
- จำเริญ จิตรหลัง. รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยการจัดการความรู้ที่ส่งผลต่อองค์กรแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภาคใต้. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2550.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (LISREL) สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์. (เอกสารประกอบการบรรยาย). ภาควิชาวิจัย การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.
- ปาริชาติ ไนตสุภา. การพัฒนาตัวแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2555.
- ประยูร เจริญสุข. การพัฒนาตัวบ่งชี้งานวิชาการสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2553.
- ปราณี ชุมภูทอง. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของสาขาวิชาระดับบัณฑิตศึกษา ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2552.
- วุฒิชัย ดานะ. ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดเลยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เลย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 2553.

- สัมฤทธิ์ กางเพ็ง. ปัจจัยทางการบริหารที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน : การพัฒนาและการตรวจสอบความตรงของตัวแบบ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2551.
- สุภมาส อังคุชิตี, สมถวิล วิจิตรวรรณ และรัชณีกุล ภิญญานูวัฒน์. สถิติการวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ : เทคนิคการใช้โปรแกรม LISREL. กรุงเทพฯ : มิสชั่นมีเดีย, 2551.
- อาภารัตน์ ราชพัฒน์. การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2554.
- Blank, R. K. "Developing a System of Education Indicators : Selecting, Implementing And Reporting Indicators," Education Evaluation and Policy Analysis, 15(1). 1993.
- Burstein, L., Oakes, J., & Guiton, G. Education Indicators. Encyclopedia of education Research. (6th ed., vol. pp. 409-418). New York: Macmillan, 1992.
- Johnstone. Indicators of Education System. London : Unesco, 1981.
- Mott. P.E. The Characteristics of Effective Organizations. New York : Harper & Row, 1972.
- Nardo, M., Saisana, M., Saltelli, A., and Tarantola, S. (2005) . Tools for Composite Indicators Building. Joint Research Centre, European Commission, 2005.
- Thapa, A. et. Al. School Climate Research and Summary : August 2012 : National School Climate Center, 2012.

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี